

RELIGIONS ORIENTALS I CRISTIANISME

Ressenya de la conferència de Rabindranath R. Maharaj a la Casa de la Cultura de Girona, c/. Hospital 6, el 12 de novembre a les 19 hores.
per Santiago Escuin

RABINDRANATH R. MAHARAJ fou el conferenciant que el proppassat dimarts 12 de novembre pel vespre va donar la conferència amb el títol de l'encapçalament a la Universitat de Girona, a la Casa de Cultura, en un acte patrocinat pels Grups Bíblics Universitaris (GBU). La conferència va ser traduïda al català per Santiago Escuin, que va fer també d'intèrpret per l'animat col·loqui que tingué lloc acte seguit.

Rabindranath Maharaj és descendent d'una llarga línia de sacerdots bramans i va rebre instrucció com a iogui. El seu avi havia estat gran sacerdot a la ciutat santa de Benarés, a l'Índia, i el seu pare un iogui i guru adorat pels seus seguidors. Rabindranath va seguir llurs passos, i ja de petit meditava moltes hores cada dia, sovint experimentant fenòmens psíquics. Mort el seu pare, d'adolescent va complir la predicció de pundits i astròlegs que seria un gran guru hindú. Tenia un gran nombre de seguidors que l'adoraven com un *avatar* i li portaven ofrenes.

En la seva instrucció, va conèixer profundament els Vedes, les escriptures hindús. Per això està extraordinàriament qualificat per a exposar aquests temes. Ha donat classes i conferències a universitats per tot el món.

Hinduïsmes, Nova Era

En la seva conferència va fer una anàlisi del contingut i conseqüències de les creences de l'hinduïsmes en particular i del gran moviment de la Nova Era com a gran «paraigües» sota el que hi caben tota mena de moviments místics i esotèrics en general. La Nova Era és un gran ventall de misticisme oriental amb vestit occidental. El conferenciant es va referir a l'actual actitud generalitzada que considera que «totes les religions porten a la mateixa fi i parlen del mateix Déu» i va mostrar les diferències radicals i de fons entre l'hinduïsmes i la Nova Era per una banda, i el cristianisme apostòlic per l'altra.

L'hinduïsmes i Déu

En l'hinduïsmes, quan hom parla de Déu, el concepte és que Déu és el TOT. Tot es Déu, i no hi ha res que no sigui Déu. La única realitat és l'Absolut, Brahman, i l'aparent existència de tot l'univers de ment i cos tal com l'home l'experimenta és sols *maya*, il·lusió. Així, tota l'actual roda de l'existència és una il·lusió, la pròpia individualitat és un mal, i el *karma* és una implacable llei de causa i efecte. Per poder arribar a l'alliberament cal arribar primer a la consciència de que el Jo individual no és diferent del Jo Absolut de Brahman, i que hom forma part d'una totalitat de la que no es diferencia en res.

El Ioga - la salvació en l'hinduïsm

Aquesta es la fi del Ioga, que no és en absolut un exercici per arribar a la bona forma física, sinó la part central de l'hinduïsm per arribar a la salvació, el que vol dir la unió amb Brahman mitjançant l'autorealització, la unió amb Brahman, el Jo impersonal transcendent etern, i d'aquesta manera la sortida de la roda fútil de l'existència, amb les seves múltiples reencarnacions temudes i avorrides degudes al *karma*.

El Ioga - el camí a la salvació en l'hinduïsm

El *ioga* comporta la meditació en el seu sentit oriental d'introspecció, d'alliberament de la ment de tot pensament voluntari o racional, portant a la contemplació de l'interior de l'ésser i de la passivitat, per aconseguir l'entrada en la consciència de la unitat amb Brahman. Comporta també en últim terme desconnectar amb tots els lligams externs d'aquest món, que no és res més que *maya*, l'aparença externa tal com l'home la veu.

El karma

El *karma* exigeix la reencarnació degut a que si hom mata una formiga, en la seva següent reencarnació ha de tornar com a formiga *amb la consciència de que és formiga*, per a morir com ha matat. Si hom mata un escarabat, a la següent vida ha de tornar com escarabat. Això porta a dues conseqüències pràctiques en l'hinduïsm: (1) l'esclavització dels homes a tota una sèrie de plagues que no gosen combatre, perquè (a) poden estar matant un difunt parent o amic; (b) temor a les conseqüències del *karma*, que inutilitzaria totes les passes fetes en el *ioga* vers la sortida final de la roda de la reencarnació. (2) La manca total de compassió a la societat hindú com a tal.

Conseqüències personals i socials

El conferenciant va exposar que conforme a les escriptures hindús, el Gita i els Vedes, és dolent procurar el bé dels pàries o dels infortunats. El que pateixen és conseqüència del *karma*, i se'ls ha de deixar que ho pateixin per així a la següent vida arribar a una millor reencarnació. Això porta a la passivitat social, l'estanyament, la pobresa, les epidèmies i la fam. Els sacerdots hindús, davant l'arribada de missioners occidentals cristians el segle passat i durant tot aquest segle, han intentat de fer-los veure que des d'una perspectiva hindú no estaven pas fent bé als pobres en ajudar-los. Tota l'acció sanitària i benèfica a l'Índia ha tingut el seu origen de fora de l'Índia, i ha estat resistida per els bramans, la casta superior, privilegiada i rica, considerant-la un mal intrínsec que es feia a aquells que necessitaven pagar el seu *karma* de vides anteriors en aquesta vida.

La reacció budista

De fet, Gautama Buda, un príncep indi, cap el segle V a.C., va reaccionar contra l'hinduïsm i la seva implacabilitat, i va formular el seu propi sistema. Cal afegir que les diverses formes de budisme que avui es professa i el culte al Buda deïficat són contraris a allò que ell va ensenyar, que negava la deïficació de cap home, ell inclòs.

La mort d'un guru: Una nova vida en Jesucrist

El conferenciant va parlar de l'alliberament que va ser per ell comprendre el missatge de Jesucrist tal com és donat al Nou Testament. Això el va portar, després d'un llarg procés,

a abandonar l'hinduïsmo com a desenvolupament humà, davant el testimoniatge diví de Jesucrist.

Hinduïsmo i cristianisme - contradiccions fonamentals

L'hinduïsmo diu que no hi ha distinció entre el Creador i la Creació, i que la creació és un malson del Creador, i afirma que la salvació és tornar a la consciència de que hom és realment Déu. En contrast a això, segons la revelació bíblica, el Creador i la Creació són coses ben diferents. El Creador és etern, autoexistent, Personal i distint de les seves criatures humanes, que tenen personalitat i volició distintes i pròpies, i que poden tenir una relació d'amor amb el Creador, lliurement i per tant genuïnament viscuda, amb la joia de la consciència i amb la consciència de la joia. Segons el cristianisme bíblic, la salvació es fa necessària degut a l'alienació de l'home de Déu, doncs l'home, fent mal ús de la seva llibertat, va donar l'esquena a Déu i va anar pels seus propis camins, tancant-se a Déu.

El pecat front al *karma* - la salvació en el cristianisme

En contrast al *karma* i la seva roda de reencarnacions de l'hinduïsmo, Jesucrist mostra que hi ha el pecat, l'enemistat contra Déu i contra el pròisme, amb totes les conseqüències personals i socials que això comporta: egoïsmo, odis, lluites, homicidis, avarícia, impuresa. I la conseqüència és, segons les escriptures bíbliques, que «així com el destí dels homes és morir una sola vegada i després ser jutjats, també així el Crist, després d'haver-se ofert una sola vegada per a carregar amb els pecats de tothom, serà vist per segona vegada, no ja per raó del pecat, sinó per a la salvació definitiva d'aquells qui l'esperen» (Als Hebreus 9, 27). Així, Déu es va encarnar UNA SOLA VEGADA, fent-se membre de la raça humana, en la persona del FILL. Per aquesta encarnació veritable, com a veritable HOME però essent Déu a la vegada, el FILL, enviat per iniciativa del PARE per amor als homes i com a provisió divina, va pagar les culpes dels homes, a la raça dels quals va venir a pertànyer, però essent ell sense culpa ni pecat.

Resurrecció front a Reencarnació

Jesucrist com a Salvador va poder donar satisfacció a la Justícia divina pagant els pecats dels homes, per a que tot el qui accepti el do de Déu, creient en Jesucrist, pugui rebre gratuïtament la vida eterna; una vida eterna que hom rep ara per la fe, i que es manifestarà plenament en el creient en una resurrecció per a l'eternitat, amb una relació *interpersonal* amb Déu i uns amb altres.

La fe en Jesucrist - el camí cristià a la salvació

El conferenciant va exposar que segons allò predit pels profetes de l'Antic Testament i proclamat com a complert pels apòstols del Nou, queda oberta la via, mitjançant la fe en la paraula de Déu i en Jesucrist i la seva obra. No cal fer res, només acceptar el do de l'amor de Déu, perquè Jesucrist ho ha fet tot per nosaltres. ¿On queden les obres? Segons el Nou Testament, tenen certament el seu lloc. No són el camí de la salvació, sinó el camí d'aquell que ha obtingut la salvació, perquè la salvació és «no per obres», però «per a bones obres». Les obres no en són la causa, sinó la conseqüència d'una salvació rebuda i viscuda (Apòstol Pau als Efeis, 2, 8-10).

Conclusió de la conferència

Així, el conferenciant va deixar palès que no totes les religions ensenyen el mateix objectiu, que no totes les religions parlen del mateix Déu, i que el contingut fonamental de l'hinduïsmo i de la Nova Era en general i de l'esoterisme són radicalment diferents del missatge d'un Déu personal que crida als homes a Ell amb desig, en lloc de la terrible dificultat del sistema hindú d'una deïtat impersonal a la que cal arribar a través d'una vida de rituals i cerimònies externes i d'experiències místiques de caire ocultista. En les Escriptures cristianes, el Déu manifestat en Jesucrist com a Déu just i de perdó, d'amor i compassió, diu en contrast:

«Mira, sóc a la porta i truco. Si algú escolta la meua veu i obre la porta, entraré a casa seva i menjaré amb ell, i ell amb mi.» (Apocalipsi 3, 20.)

El missatge del cristianisme, en contrast al de l'hinduïsmo, és el d'un Déu personal i sol·lícit. El conferenciant va exposar que és el Déu i Pare del nostre Senyor Jesucrist qui va donar el Fill per amor a nosaltres, a morir pels nostres pecats i cridar-nos a la salvació per la fe en Ell. I és el Senyor Jesucrist mateix qui amb amor i insistència ens convida a que li obrim la porta. Ell està disposat, a entrar i donar-nos la seva comunió, si tan sols nosaltres volem.

A aquesta presentació va seguir un animat col·loqui per part dels assistents, fins que ja molt tard va caldre sortir, ben passada l'hora prevista, a petició de l'encarregat del local, a qui agraïm des d'aquí la seva paciència i espera.

Ressenya de la conferència per Santiago Escuin
© SEDIN 1996 • Apartat 126
Cassà de la Selva - El Gironès